

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙
เอาความชั่วมาอดเป็นความดี

ก่อนจ้งหัน

พระเจ้าให้เข้มนวดกวาดขันทางด้านความพากเพียร อย่าอ่อนตัว อ่อนข้อไม่ได้นะ
 กิเลสมันคอยเหยียบบอยู่ตรงที่สติ สติขึ้นไม่ได้ ใครที่มีสติกิเลสจะไม่เกิด สติครอบอยู่
 แล้วกิเลสจะไม่เกิด หนาแน่นขนาดไหนอยู่ใต้พื้นกิเลส กิเลสเหยียบหัวมันอยู่ พอเปลอ
 เท่านั้นล้มระนาวไปเลยไม่มีเหลือ จำให้ตีคำนี้ สติ สพุพุดถ ปตฺติยา นี้ใหญ่โตมากที่
 เดียว สติจำต้องปรารถนาในที่ทั้งปวง คือไม่มียกเว้นเลยสติ ผู้ประกอบความเพียรต้อง
 มีสติประจำตัว ทำข้อวัตรปฏิบัติ สติติด ๆ ตลอดเวลากิเลสเกิดไม่ได้ ๆ พอเปลอเมื่อไร
 กิเลสจะเกิด ๆ ความคิดสังขารนั้นละเป็นกิเลส เพราะกิเลสใสออกมา สังขารก็เป็น
 เครื่องมือของกิเลสทำลายเรา

อย่าสนใจกับอะไรรนะ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไร
 เลิศยิ่งกว่าธรรม ให้ดูหัวใจตัวเองที่กิเลสมันเหยียบย่ำทำลายอยู่ตลอดเวลา ธรรมเกิด
 ไม่ได้กิเลสเหยียบเอา ๆ โหย พุดเราสลดสังเวชนะ เอาธรรมจับมันเห็นหมดนี้จะว่าไ
 นอกจากปลงธรรมสังเวช ๆ เพลินอยู่ด้วยอำนาจของกิเลสเหยียบหัว ๆ โลกเป็นอย่งนั้น
 ทั้งนั้น ไม่ได้โศกเศร้าเพราะกิเลสเหยียบหัวนะ เพลินเพราะกิเลสเหยียบหัว เพราะ
 ฉะนั้นทุกขจึงไม่รู้ตัว ไม่มีวันเข็ดหลาบอิมพอกคือกิเลสเหยียบหัวสัตว์โลกนั้นแหละ

เราจะได้เห็นเรื่องธรรมว่าวิเศษวิโสยังงิ เอาธรรมจับนี้ โถ สลดสังเวชนะ พระ
 พุทธเจ้าเลิศเราจะเห็นตรงนี้ พระพุทธเจ้าเลิศขนาดไหน เรื่องกองทัพกิเลสนี้เป็นข้าศึก
 กับธรรมตลอดมา นี้คอยเหยียบตลอดเหยียบธรรมพระพุทธเจ้า ที่สอนไว้ไม่สนใจ แต่
 เรื่องของกิเลสจับบีบ คว้ามับ ๆ ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้ ลิงก็วามันเร็ว แต่ไม่เร็วยิ่งกว่ากิเลส
 อยู่บนหัวใจคน คว้มาทำลายเจ้าของ ๆ

ข้อวัตรปฏิบัติก็ได้เคยพุดเรียบร้อยแล้ว สมบูรณ์แบบทุกอย่างด้วยความพร้อม
 เปรียงสามัคคีกัน ปิดกวาดเช็ดถูทำความสะอาดหรืออะไรซึ่งเป็นส่วนรวม นี้เราก็ได้ชม
 เชยว่าดีตลอดมาไม่เคยบกพร่องแต่ไหนแต่ไรมา แต่ความเพียรภายในใจนี้อาจจะ
 บกพร่องหรือบกพร่อง จึงต้องเตือนในจุดนี้เข้าไป สติเอาให้ดี สตินี้สำคัญมากทีเดียว
 ถ้างขาดสติแล้วเดินจงกรมไปยืมขามาไอ้ปุกก็มาเดินช่วย มันก็เป็นหมาไอ้ปุกก็ไป
 เลยไม่ได้เป็นความเพียร เข้าใจไหมละ

สติเป็นสำคัญ ถ้าเปลอแล้วไม่เป็นท่า พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเล่น ๆ เมื่อไร เป็น
 ตุกตาพอให้เราเหยียบหัวท่านเล่นหรือ เดียวนี้เหยียบหัวพระพุทธเจ้าทั้งนั้นนะ การ

ข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัย เฉพาะอย่างยิ่งพระเราเนี่ยพวกเทวทัตเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ตลอดเวลา ยิ่งโอ้อ่านะมันของง่ายเมื่อไร ก็เลสละพาให้เหยียบ จะว่ามีเจตนาไปเหยียบ หัวพระพุทธเจ้ามันก็ไม่มีเจตนา มันเป็นหลักธรรมชาติอันหนึ่งที่กิเลสเห็นอธรรม ต้องเหยียบไปตลอดเวลานั้นแหละ เรียกว่าเหยียบหัวพระพุทธเจ้าผู้สอนธรรมให้โลกพอได้ รู้เนื้อรู้ตัว กลับมีตบอดไปหมด

ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ ใครอยู่ที่ไหนให้เป็นความเพียรตลอดเวลา ถ้าท่านทั้งหลายอยากทรงมรรคทรงผล มรรคผลนิพพาน มรรคผลนิพพานอยู่ที่ว่านี่ หลักธรรมหลักวินัย สติ ปัญญา ศรัทธา ความเพียร อยู่ตรงนี้นะ ให้จับจุดนี้ให้ดี อันนี้จะจะหนุนเข้าถึงความบริสุทธิ์หลุดพ้นที่ตรงนี้เอง เอาละให้พร

หลังจั่งหัน

ภavana ถ้างได้ทำลงไปนี่มันมักจะมีปัญหาและมีปัญหาขึ้น เพราะตัวปัญหาใหญ่ อยู่ที่ใจ ส่วนมากมีแต่กิเลสสร้างขึ้นมา ๆ ที่นี้พอเราภาวนาเป็นน้ำดับไฟนี้ ธรรมจะปรากฏขึ้นมา ที่นี้ก็มีความรู้แปลก ๆ ต่าง ๆ นำมาถามแหละ ถ้างได้จ้อเข้าทางภาวนาแล้วจะมีเรื่องแหละ ได้ทั้งเรื่องกิเลสและเรื่องธรรมขึ้นมาด้วยกัน เพราะอยู่ในจุดเดียวกันคือใจ อยู่ที่ตรงนั้น

เวลากิเลสเกิดมาก ๆ นี่คนเป็นบ้าสติ ร้อน ๆ กิเลสเกิดมาก ๆ จนไม่ได้สติ สติงนอนไม่หลับ จากนั้นแล้วเป็นบ้าไปเลย ความคิดความวุ่นมากของกิเลสมันหมุนหัวใจให้เกิดความเดือดร้อน ทุกอย่างรวมอยู่นั้นหมด นอนก็ไม่หลับ หลังจากนั้นก็เป็นบ้าได้ มีแต่เรื่องของกิเลสล้วน ๆ หมุนภายในหัวใจ ที่นี้เอาธรรมเข้าชื้อผู้บ้าเพ็ญธรรม กับกิเลสตัวพาคนให้เป็นบ้า เอาธรรมเป็นน้ำดับไฟดับลง ๆ กิเลสยุบยอบลง ๆ น้ำดับไฟก็ขึ้นละที่นี้ ขึ้นภายในใจ เรียกว่าธรรมเกิด

เวลากิเลสสงบตัวลงมาก ๆ ธรรมเกิดมาก ๆ ที่นี้ถึงขั้นธรรมเกิดนะ มันคล้ายคลึงกันไม่ได้ผิดกัน เวลากิเลสเกิดขึ้นมาก ๆ นี่คนเป็นบ้าได้ ความโลภเกิดขึ้น ความโกรธ ความเคียดแค้นมันเกิดมาก ๆ หมุนหัวใจ อะไรเกิดหมุนหัวใจ เพราะกิเลสอยู่ที่หัวใจ แสดงออกมาก็หมุนหัวใจ นี่ทางกิเลส หมุนขนาดเอาให้คนเป็นบ้าได้เลย ที่นี้พลิกเข้ามาทางด้านธรรมะ จิตตภาวนาสาคัญมากที่จะได้เหตุได้ผลทันกันกับกิเลสที่พาคนให้เป็นบ้า ธรรมพาคนให้เป็นคนดีให้เป็นปราชญ์เป็นจอมปราชญ์ขึ้นที่นี้เหมือนกัน เวลาธรรมเกิดขึ้นมาก ๆ อยู่ที่ไหนมีแต่ธรรมเกิด ที่ว่าธรรมเกิด ๆ เกิดที่ไหน เกิดที่จิต กิเลสเกิดไม่ค่อยพูดกัน มันเป็นไฟเผาไหม้ทั่วโลกมีแต่กิเลสเกิดทั้งนั้น แต่ธรรมเกิดไม่ค่อยมี

ที่นี้เวลามาบ้าเพ็ญธรรม ธรรมก็มีอยู่ในใจเหมือนกัน ที่นี้ธรรมเกิด เวลาธรรมได้เกิดแล้วที่นี้กิเลสอ่อนลง ๆ แทบค้นหาไม่เจอ มีแต่ธรรมออก ๆ จากนั้นก็สติปัญญา

ธรรมะที่นี้ อัดโนมัตติฯ หมุนตลอดเวลา กิเลสมันผูกมันมัดไว้จุดไหน ๆ ธรรมะจะตาม
แก้ ๆ เหมือนไฟได้เชื้อ เชื้ออยู่ที่ไหน คือกิเลสอยู่ที่ไหน ธรรมะคือไฟเผาเข้าไป ๆ เห็น
สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในใจนะ

เวลาธรรมได้เกิดเพลินนะที่นี้ กิเลสเกิดนี้ทั้งเพลินทั้งโสภ ทุกข์อยู่จุดศูนย์กลาง
เพลินมันก็ทุกข์ เศร้าโศกก็เป็นทุกข์ อยู่จุดศูนย์กลาง เวลาธรรมเกิดจะว่าเพลินหรือไม่
เพลินก็ไม่รู้นะ มันเหมือนไฟได้เชื้อ ไหม้เข้าไป ๆ ไหม้ติดไหม้ต่อไหม้ไม่หยุดไม่ถอย
ธรรมใหม่ก็เลสเผากิเลส ท่านว่า ตปธรรม ให้เห็นที่หัวใจซิ จนกระทั่งได้วิตกขึ้นมาบาง
ทีนะ มันชัด ๆ ในหัวใจจะไม่ให้วิตกยังงัย เราเป็นเองพูดให้ชัด เราเป็นอาจารย์สอนคน
นำมาสอนทั้งผิดทั้งถูกนั้นแหละ เวลามันได้เกิดแล้ว

ที่แรกเวลาอุไถ ทำความพากความเพียร จิตไม่หลงจิตไม่สงบเพราะกิเลสตีมัน
ตลอด สงบไม่ได้ ล้มลุกคลุกคลาน ทุกข์ลำบาก เวลาจะตั้งรากตั้งฐานเป็นกองทุกข์ใหญ่
โตเหมือนกัน เพราะกองทัปกิเลสมันหนาแน่นมาตั้งเดิม ธรรมะเกิดขึ้นมันตีเอา ๆ สติ
ตั้งไม่ได้เลยล้มผล็อย ๆ เราไม่ลืม จนกระทั่งได้ปล่อยโยนตนเองนะเราก็ก็นี่ลืม โส้ ทุกข์
มากเหลือเกินกิเลสตีเอา ๆ ธรรมตั้งไม่ได้ ทางอันหนึ่งก็ปล่อยตัวเองว่า เอาละให้
พยายามตั้งนะ พระพุทธเจ้าท่านสลบสามหน ตั้งถึงขั้นสลบ เราไม่ได้สลบอะไรนี้ จะว่า
หนักว่าหนาเลยศาสดาไปได้ยังงัย เอา พยายามบีน ปล่อยโยนเจ้าของ เอา บีน นี่ความ
พยายาม ปล่อยเจ้าของก็ปล่อย บีนก็บีน

ระยะนี้มันยุ่งยากลำบาก เพราะตั้งตัวก็ไม่ได้ ทุนรอนก็ไม่มีจะว่างัย ต่อไป
พยายามไปมันมีทุนมีรอนแล้ว จิตใจมีหลักมีฐานขึ้นไปแล้วจะค่อยสงบร่มเย็น สบาย
ไป ๆ เรื่อย ๆ ความคาดความหมาย ปล่อยเจ้าของตามความคาดความหมายนั้นแหละ
ให้พยายามไป ทีนี้พอคาดไว้นี้ปล่อยใจอย่างนี้ บทเวลาธรรมเกิดเอาละนะ เวลาใจมี
กำลังทางด้านจิตตภาวนานี้ ถึงขั้นสงบเย็นใจในสมาธิ นั่งทั้งวันทั้งคืนสบายตลอดเวลา
ไม่ต้องพูด เอาแค่นั้นละ เอาถึงขั้นปัญญาออก เวลาปัญญาออกนี้มันได้หมุน หมุน
ตลอดเลยนะที่นี้ หมุนฆ่ากิเลส นี่เรียกว่าธรรมเกิด

กิเลสเกิดเกิดเพื่อจะดับ ธรรมเกิดเกิดเพื่อสังหาร ต่างกันอย่างนี้ หมุนตัว ๆ เอา
ถึงขนาดกลางคืนนอนไม่หลับเลย ตลอดรุ่งเลยไม่หลับ คือน้ำมันพืดกันอยู่ภายใน นัก
มวยเข้าวงในกันถอยกันไม่ได้ กิเลสเกิดมีแต่เกิดเพื่อจะดับ แยะออกมาก็ดับ ๆ ธรรมะ
ฟาดเอาเผาเอาแหลก ๆ จะว่าเพลินมันก็ไม่ปรากฏ แต่หากเป็นเครื่องดึงดูดกันอยู่ใน
นั้นที่มันจะหมุนตาม เหมือนไฟหมุนตามเชื้อไฟ หมุนเข้าเรื่อย ๆ อยู่ที่ไหนมีตั้งแต่ธรรม
กับกิเลสพืดกันอยู่ภายใน นี่เรียกว่าธรรมฆ่ากิเลสโดยอัดโนมัตติละที่นี้ แต่ก่อนกิเลส
ทำลายสัตว์โลกโดยอัดโนมัตติของมันด้วยกันทุกหัวใจ

เราก็ไม่เคยคิดแต่ก่อน บทเวลาธรรมอันนี้เกิดมันตามสังหารกิเลสเป็นอัตโนมัติ ถึงได้รู้ อ้อ กิเลสตั้งอยู่บนหัวใจสัตว์ ทำงานอยู่บนหัวใจสัตว์ มันก็เป็นอัตโนมัติอย่างนี้ ในวิภวณนี้ นั่นมันย้อนไปรู้นะ เหมือนกันกับธรรมที่เวลาได้เกิดนี้ เอาละนะที่นี้ กิเลสอยู่ที่ไหนหมุนเข้าใส่ๆ ขาดสะบั้นๆ เป็นอยู่ภายในจิตใจนอนไม่หลับ กลางวันยังจะไม่หลับอีก นุ่นนะมันหมุนกันไม่ถอย อยู่ที่ไหนไม่ได้ว่างงานเลย แม้ที่สุดฉันจึงหันมันไม่ได้อยู่กับลิ้นกับปากกับอาหารการกินนะ ไม่ได้อยู่ อันหนึ่งมันฝังอยู่ลึกๆ มันหมุนกันอยู่ภายในเวที ระหว่างกิเลสกับธรรมขัดกันอยู่บนหัวใจ ท่านทั้งหลายฟังเสียนะ หลวงตาบัวตายจะไม่มีใครพูด เราพูดอย่างนี้นะ จะหาผู้ที่พูดยากอยู่นะพูดอย่างนี้ นี่เป็นมายังไง พูดให้ฟังชัดเจน ผลของธรรม ผลของศาสนา สังหารความทุกข์ทั้งหลายสังหารอย่างนี้ แหละ หมุนตลอด

เดินจงกรมนี้ตามันฝ่ามันฟางนะ ตาไม่เห็นตาไม่ออก จิตมันหมุนอยู่ภายใน เดินชุ่มซำมๆ โครมครามเข้าป่าๆ หือ ป่า ถอยออกมาแล้วเอาอีกๆ จิตมันหมุนอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา เตียวก็โครมครามเข้าป่านั้น คือมันเดินไปเฉยๆ ก้าวเท้าก้าวไปเฉยๆ ตามันมีดแล้วมันไม่ดู มันอยู่ภายในนี้ แล้วก็ชุ่มซำมๆ ถ้าคนมามองเห็นเขาจะว่า พระองค์นี้เป็นบ้าหรือ เขาจะว่าได้นะ ว่าพระองค์นี้เป็นบ้าหรือ ทำไมเดิน เตียวตุมตามๆ เข้าป่านั้นแล้วเข้าป่านี้ ไปแล้วเตียวโครมครามๆ คือจิตมันไม่ออกจากนี้มันก็ไม่สนใจกับอะไร โครมครามทางนั้นทางนี้ นี่ฟังให้ชัด หัวใจนี้ได้เป็นมาแล้ว ลงได้ลงทางจงกรมแล้วลืมเวลาเวลา

นี่ที่ว่าฝ่าเท้าแตก พระโสณะท่านเลิศเลอเป็นเอตทัคคะในทางความเพียร ท่านเดินจงกรมจนฝ่าเท้าแตก อันนี้ถ้าคิดธรรมตาเดินจงกรมบังคับเอาจนฝ่าเท้าแตกนี้เชื่อได้ยากนะ พออันนี้มาเข้าก็กัเท้านั้นละที่นี้ เชื่อทันที อำนาจแห่งความเพียรนี้มันหมุนมันไม่มีเวล่ำเวลานะ ถ้าลงได้ลงทางจงกรมแล้วขัดกันอยู่นั้นตลอด เดินอยู่นั้นทั้งวันทั้งคืน เดินอยู่ทุกวันๆ ฝ่าเท้ามันจะไม่บวมยังงี้ ที่ว่าฝ่าเท้าแตกมันไม่ใช่แตก คือมันบางเข้าไปๆ ถึงเนื้อ เรียกว่าฝ่าเท้าแตก เป็นในตัวของเราเอง

เรายังไม่ถึงฝ่าเท้าแตกแต่เป็นพยานกันได้ ถ้าลงได้ลงทางจงกรมแล้วไม่รู้จักเวลา เป็นอย่างนั้น ไม่ว่าจะกลางคืนกลางวัน ถ้าลงได้ลงทางจงกรม อันนี้มันไม่ถอยมันอยู่ในนี้ เรื่อยๆ วันนี้ก็เดิน คืนนี้ก็เดิน เดินอยู่ทุกวันๆ มันจะไม่แตกได้ยังงี้ ถึงไม่เดินเร็วก็เดินอยู่ไม่หยุด ที่นี้เวลามันจะตายมันก้าวขาไม่ออก นั่นละพาให้หยุดการเดินจงกรม มันจะก้าวขาไม่ออก มันอ่อนเพลียไปหมด แต่อันนี้มันไม่ถอย หมุนตัวๆ ที่นี้ก็มานั่ง นั่งก็ออกร้อนฝ่าเท้าเหมือนไฟลนเทียนนะ เหมือนไฟเผาฝ่าเท้า เอ้ ฝ่าเท้าเราทำไมถึงออกร้อนนักหนา เวลามานั่งนะ ฝ่าเท้าแตกหรือเป็นยังงี้ เอาเท้ามาดูจริง ๆ มาดู เอ้ มันก็ไม่

แตก ว่ามันแตกมันก็ไม่แตก แล้วเอามือไปลูบ ๆ โถ เสียว เสียวแปล็บ ๆ นี่มันจวนจะถึงเนื้อแล้ว มันบางขนาดนั้นแล้ว มันเสียวแปล็บ ๆ มันยังไม่แตกก็เลสพังเสียก่อน พุดให้มันชัดเจน ถ้าหากว่ากิเลสไม่พังเท่าแตกแน่ ๆ อันนี้เชื่อเลย ว่าพระโสณะท่านประกอบความเพียรจนฝ่าเท้าแตก เชื่อ นี่บังคับให้ฝ่าเท้าแตก เดินไม่รู้จักเวล่ำเวลาเพราะจิตหมุนอยู่กับระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนหัวใจไม่มีวันหยุด ถ้ากิเลสไม่ขาดลงเมื่อไรหยุดกันไม่ได้เลย สัมหลับสึมนอน ทุกอย่างสึมไปหมด

เดินจงกรมเข้าป่าโครมคราม ๆ ไม่สนใจ เพราะอันนี้มันหมุนอยู่ภายใน ตาก็มองไม่เห็น หูไม่สนใจกับอะไรมีแต่อันนี้หมุนตลอดเวลา นี่ถึงขั้นธรรมจะสังหารกิเลสสังหารอย่างนี้แหละ นี่เป็นอัตโนมัตติเป็นเอง ๆ ที่นี้เวลาจิตได้กำลังวังชาเข้าเท่าไรมันจะค่อยเบาไป สบายไป ๆ สบายตายอะไรคนจะตาย ได้เท่าไรมันยิ่งหมุน มันเข้ากันไม่ได้ที่ปลอบตัวเองที่แรกว่า เวลานี้มันทุกข์มากตั้งความพากความเพียรก็ไม่ได้หลักได้เกณฑ์ ทุกข์ก็ทุกข์ไปเสียก่อนเถอะ เวลานี้มันยังไม่ได้ทุนได้รอนไม่มีทุนมีรอน บทเวลามีทุนรอนแล้วจะค่อยสบายไป ๆ เรื่อยว่าเงื่อนเงาคาดเจ้าของ แต่เวลามันได้มีทุนมีรอนแล้วมันจะเอากำไรละที่นี้เข้าใจไหมละ มันก็หมุน โห้ย ที่ว่าจิตละเอียดเข้าไปเท่าไรยิ่งสบายมันหาเรื่องว่าเจ้าของนะ เรื่องของมันมันไม่หยุดเลย ชัดกันอย่างนั้น

นี่เรื่องความเพียร ธรรมะฆ่ากิเลส ถึงขั้นธรรมฆ่ากิเลสเป็นอย่างนั้น เป็นอัตโนมัตติ อยู่ที่ไหนหมุนตลอด ๆ ถ้ากิเลสไม่ขาดจากใจหมดโดยสิ้นเชิงแล้วยังไงก็หยุดกันไม่ได้ หมุนตัว ๆ สถิติปัญญาอัตโนมัตติ จากนั้นก็เป็นมหาสติมหาปัญญาในประเภทกิเลสที่ซึ่มซาบ ธรรมะก็ซึ่มซาบตามกัน ๆ ไปเลย มันเห็นประจักษ์อยู่ในหัวใจนี้ ธรรมะพระพุทธเจ้าองค์ศาสดาอยู่ที่หัวใจเราว่างั้นเลย เหมือนว่าซึ่มอกอยู่ตลอดเวลา ศาสดานิพพานไปไหนวะว่างั้นเลย ธรรมนั้นละคือศาสดา ธรรมวินัยนั้นแลจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย เข้าแล้วที่นี้มาเข้าตรงนี้แล้ว เอากันอยู่ภายใน ศาสดาอยู่ภายในหมุนตัว ๆ หมุนจนกิเลสขาดสะบั้นไปหมดเลย ที่ธรรมเป็นธรรมจักรหมุนตัว ๆ ตลอดเวลายุติก็กัณฑ์โดยไม่บังคับกัน

จะฆ่าอะไรจะทำลายอะไร ถ้าว่างานก็สำเร็จเรียบร้อยแล้วมันก็ปล่อยมือละสมมุติว่าจับมิดจับขวานจับสิ่วจับอะไรฟัน จับเลื่อยจับอะไรฟัน มันก็ปล่อยเองเมื่องานเสร็จเรียบร้อยแล้ว อันนี้ก็เป็นอย่างนั้น จิตที่หมุนเป็นธรรมจักรจนจะไม่ได้หลับได้นอน นี้อยู่เองโดยหลักธรรมชาติ กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจเห็นชัดเจน พระพุทธเจ้าท่านว่า ญาณณฺจ ปน เม ทสฺสนํ อุทฺปาถิ ประกาศทำทนายแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า มันก็มาทำทนายเจ้าของจะว่าไง ธรรมนี้เป็นธรรมอันเดียวกัน หัวใจอันเดียวกัน ธรรมเข้ากับหัวใจเข้ากันได้เหมือนกัน ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต คือแก่เรา

ว่างั้นเลย ออกุปฺปาเม วิมุตติ ความหลุดพ้นของเราไม่มีการกำเริบแล้ว จะเอาอะไรมา
กำเริบมันหมดทุกอย่างแล้ว นั่นมันก็รู้ชัด ๆ

อยติมนฺตติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา มันจะเอาอะไรมาต่อ นอกจาก
กิเลสตัวพาให้ต่อภพต่อชาติมันก็ขาดไปแล้วจะเอาอะไรมาต่อ ต่อไปนี้ไปเราจะไม่กลับ
มาเกิดอีกแล้ว จะมาเกิดหาอะไรเข้าใจใหม่ เชื่อมันก็หมดไปแล้วเชื่อพาให้เกิด มันก็รู้
อยู่งั้น พระพุทธเจ้าสอนเบญจวัคคีย์ ก็เท่ากับเราสอนเรา รู้ในตัวของเราเอง ธรรมนั้น
เข้ามาในหัวใจอันนี้

อย่างที่ท่านว่า สุธญฺโต โลกํ อเวกฺขสฺสุ โมฆราช สทา สโต นั้น พระพุทธเจ้า
สอนพระโมฆราช พระโมฆราชคือมานพ ๑๖ คน โมฆราชเป็นคนที่ ๑๖ เป็นผู้ที่บรรล
มรรคผลนิพพานได้อย่างรวดเร็ว ควรแก่ธรรมชั้นนี้ พระองค์ก็ฟาดเข้าไปนี้เลยว่า ดู
ก่อนโมฆราช เธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกเป็นของสูญเปล่าว่างเปล่า ถอน
อึดตามุทิกฎฐิความเห็นว่าเราว่าเขาที่มันกิดขวางนี้เสีย แล้วจะฟังข้ามพ้นพญามัจจุราช
เสียได้ พญามัจจุราชจะตามไม่ทันผู้พิจารณาโลกเป็นของว่างเปล่าอยู่อย่างนี้ แล้วพระ
โมฆราชก็ผงขึ้นทันที บรรลุธรรมชั้นใน สุธญฺโต โลกํ จำขึ้นในพระโมฆราช

เอา ท่านผู้มีความเพียรก็เท่ากับพระพุทธเจ้าสอนนั้นละ เอาสอนนายก. นายข.
พระก. พระข.จงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ ๆ ให้พิจารณาอย่างนี้อย่างโมฆราชนี้ ผงขึ้นมาก็
เป็นแบบเดียวกันเลย โมฆราชขึ้นที่หัวใจของผู้มีความเพียรตั้งความเพียรของพระ
โมฆราช ที่พระพุทธเจ้าสอนไม่ผิดกันเลย มาเข้าในนี้ปุบ ๆ เลย โลกว่างเปล่าว่างไปหมด
ในหัวใจนี้ต้นไม้ภูเขาอันนี้เป็นราง ๆ นะ ธรรมชาตินั้นทะลุพุ่งไปหมดเลย ท่านว่า
สุทธฺญโต โลกํ สูญตลอดเวลาในหลักธรรมชาติของจิตที่หลุดพ้นไปโดยสิ้นเชิงแล้ว ว่าง
ตลอดเวลา สูญตลอดเวลา อย่างภูเขาหรือแผ่นดินที่เราเหยียบนี้มันหนาแน่น แต่มันไม่
ได้หนาแน่นยิ่งกว่าความว่าง ความว่างเหยียบทะลุไปหมดเลย ฟังเอานะ

ธรรมเกิดขึ้นที่ใจ ใจเป็นอย่างนั้นละ เป็นได้ด้วยกัน ขอให้ถึงขั้นมันเป็นเถอะนะ
เมื่อปฏิบัติตามทางพระพุทธแล้วจะเป็นอย่างนี้ ศาสดาสด ๆ ร้อน ๆ นะ อย่าเข้าใจมรรค
ผลนิพพานจะอยู่ที่ไหน อยู่กับผู้มีความเพียร มรรคผลนิพพานอยู่ที่ผู้มีความเพียร อย่า
ให้กิเลสมันหลอกกาลนั้นสมัยนี้ ศาสนาเจริญที่นั่นเจริญที่นี่ มันเจริญที่ไหนนะ ถ้าความ
เพียรปักลงไหน นั่นละศาสนาเจริญที่นั่น มรรคผลนิพพานจะอยู่ที่นี้ ๆ ใส่ลงไปนี้เปรียง
หมด

วุสฺสิตํ พุทฺทมจฺริยํ กตํ กรณียํ นาปรี อิตฺตตฺตยาตติ ปชานาติ การประพฤติ
พรหมจรรย์ฆ่ากิเลสตัณหา ที่เป็นงานใหญ่โตสุดโลกธาตุนี้ได้สิ้นสุดลงไปแล้ว งานอื่นที่
จะทำให้ยิ่งกว่านี้ไม่มี นั่นเห็นไหมละขาดแล้ว นี่ละมรรคผลนิพพานมีหรือไม่มีที่นี่ ถ้าม

หาอะไร ถามหาพระพุทธเจ้าทำไม จำเป็นอันเดียวกันแล้วจะถามกันอะไร น้ามหาสมุทรถามกันยังงัย น้ามหาสมุทรจ๋อลงไปที่ตรงไหนก็เป็นน้ามหาสมุทร จ๋อไปตรงไหนก็เป็นน้ามหาสมุทร น้ามหาสมุทรจะถามหากันหาอะไร นี่จิตของท่านผู้รู้จำถึงกันหมดแล้วถามกันหาอะไร ถามหาพระพุทธเจ้าถามหาอะไร นี่ละชัดเจนอย่างนี้ พุทธศาสนาจำอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา

อย่าให้กิเลสมันตบตาๆ นะ เวลาที่พวกชาวพุทธเราทั่วประเทศไทยมีแต่มนุษย์ตาบอด ชาวพุทธตาบอดทั้งนั้น ไม่ได้จ๋อเข้าไปหาจิตใจตัวเป็นมหาเหตุนี้บ้างเลย มันจะไปเห็นเหตุเห็นผลได้ยังงัย จ๋อเข้าไปชินะ จ๋อเข้าไปกิเลสมันกองเท่าภูเขาที่เอาเออะนะ มันสู้ธรรมไม่ได้ ธรรมใส่เข้าไปผางเดี่ยวขาดสะบั้นไปหมด สุนทรียะ โลก จะเกิดขึ้นในหัวใจของผู้ที่ด้วยกันทุกคน ไม่เกิดตั้งแต่พระโมฆราชนั้นนะ เกิดด้วยกันทุกคน พระพุทธเจ้าสอนโมฆราชเท่ากับสอนพวกเราด้วยกันนั้นแหละ พอรู้นี้ก็แบบเดียวกันจะผิดกันไปที่ไหน ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

มันจะอยู่เฉยๆ จืดๆ ชืดๆ แต่กิเลสมันหมุนกันตลอดเวลา กิเลสกำลังหมุนตัวๆ นะ เข้มข้นเข้าไปทุกวัน กิเลสหมุนเข้าไปเท่าไรธรรมยิ่งอ่อนๆ ไป เลยจะได้จะสลบ ตายทั้งเป็นก็มีคน คนที่หมดอายุทุกอย่างแล้ว สร้างบาปสร้างกรรมตายทั้งเป็นไม่มีค่ามีราคามีเยอะนะมนุษย์เราในโลกนี้ ยิ่งว่าตัวเป็นคนมั่งมีศรีสุขเป็นคนมีอำนาจวาสนามากนี่ละตัวโมฆะที่สุด ตัวเอาไฟเผาหัวอกตัวเองแล้วก็เผาโลกเผาส่วนรวมคือตัวนี้เอง ตัวกิเลสตัวนี้ ได้ไม่พอๆ ได้เท่าไรไม่พอ มันจะพอยังงัยไฟไฟเข้าเชื้อ จะให้ไฟดับเพราะไฟเชื้อเข้าไปไม่มีทาง

อันนี้เรื่องกิเลส เอา หามา ได้เท่าไรหามาๆ ให้กิเลสมันดับดูซินะ ไม่มีทางดับมันเผาเจ้าของมันแหละ ได้มากเท่าไรๆ ยิบนิดเดียวว่าเรามีอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนั้นมีแต่ไฟเผาหัวอกๆ ทั้งเป็น คือคนที่มั่งมีมากด้วยความตะเกียกตะกายหามาด้วยความไม่ชอบธรรม เทียวรีดเทียวไถเทียวคดเทียวโกงแล้วแต่จะได้อุปายใจ ล้วนแล้วตั้งแต่คว่ำหาพินหาไฟมาเผาหัวอกตัวเอง แล้วก็เผาหัวอกส่วนรวมให้เดือดร้อนไปตามๆ กัน กิเลสไปไหนร้อนไปหมด ตัวเองก็ร้อนคนอื่นก็ร้อน ให้พากันจำเอานะ มันเป็นอย่างนั้นนะเวลานี้ เอาธรรมมาจับ

เราไม่เคยสนใจกับใครเห็นธรรม ธรรมดูไปหมด กิเลสมันดันกันเป็นบ้ำกันทั่วโลกทั่วสงสาร ใครก็อยากดิบอยากดี ชิงดีชิงเด่น มันชิงดีชิงเด่นอะไร ชิงพินชิงไฟเผาหัวอกเจ้าของแล้วเผาโลกเท่านั้นเอง เรื่องธรรมดูแล้วเป็นอย่างนั้น จึงอย่าพากันติดกันดินจนเกินเหตุเกินผลนะ เวลาตายมันก็เหมือนกันนั้นแหละ เศรษฐีตายก็เหมือนคนธรรมดา เหมือนหมาตายไม่ได้ผิดกันอะไรเลย สำคัญอยู่ที่มีความดีในใจหรือไม่ ใจนี้ไม่

ตายนะ ถ้าเวลาตายลงไปแล้วนี่ ถ้าใจมีความดีใจนี้จะหนุนขึ้นไปโดยลำดับ ถ้าใจมีความชั่วกลงทีเดียว เงินกองเท่าภูเขาไม่มีความหมาย อย่าเอากองเงินกองทองมาเป็นความหมายที่จะจุดลากให้ตนได้พ้นจากทุกข์เลย ตั้งแต่ยังเป็นอยู่ก็ไม่มีสุขนะ คนที่ว่ามั่งมีศรีสุขมีเงินล้นโลกล้นสงสาร จะมาภูมิใจตัวเองว่ามีความสุขมันไม่ได้ภูมินะ มันมีแต่สิ่งหลอกลวงภายนอก ตัวหัวใจมันเป็นไฟยิ่งกว่าพวกตาสีตาสาดตามท้องนาที่เขาทุกข์ ๆ จน ๆ นี่เสียอีก ให้พากันจำ

เอาธรรมจับให้มันเห็นอย่างนี้ซิ นี่ไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน มันจำอยู่ในหัวใจนี้จะว่าไง นี่ไม่มีคำว่าบกพร่องอะไรเลย พอดี ๆ นิพพานคือพอ พออะไร พออย่างเลิศเลอเป็นอย่างนี้ ทีนี้จะพิจารณาอะไรก็ได้พิจารณาได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เมื่อเจ้าของพอแล้ว ถ้าเจ้าของก็หิวเขาก็หิวเย็นใส่ปากนั้นเย็นใส่ปากนี้ เย็นใส่ปากเราปากเขามันไม่เป็นสุขนะ ถ้ามันพอแล้วเย็นให้ปากไหนก็ไปเออะก็เราพอแล้วนี่ จำให้ดี

อ้อ เราสลดสังเวชนะ คำว่าพุทธศาสนามันมีแต่ชื่อนะเดี๋ยวนี้ ในวัดในวาในพระในเณรมีแต่หัวโล้น ๆ วิ่งตามกิเลสทั้งนั้น ผู้ที่จะวิ่งตามธรรมมีน้อยมาก อย่างวัดต่าง ๆ นี่เราไม่ได้ประมาทนะ ผู้ที่ท่นทรจรรณธรรมอยู่ในวัดในวาเจียบ ๆ มีเยอะนะ ไม่ว่าวัดใหญ่วัดน้อยวัดอะไร มีอยู่แต่ท่านไม่แสดงออก เพราะพวกกองทัพกิเลสมันรุมเอา ๆ เยอะเยี้ยทุกอย่าง พุดเสียดสีกระทบกระทั่งกับผู้ปฏิบัติดี มันจะลากให้เป็นพวกของมัน พวกนอนเข้าใจใหม่ เวลานี้มีแต่อย่างนั้นนะ ผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่ท่านชุกหัวท่านอยู่องค์เดียว ๆ เจียบ ๆ อยู่ในวัดหนึ่ง ๆ มีนะ ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ มี แต่ท่านไม่แสดงออก ปล่อยให้แต่พวกเปรตพวกผีแสดงออก

อย่างติดประกาศไว้นั้น จนเป็นมหาอยู่นั้น ติดประกาศไว้นั้น จะออกลวดลายนั้น ไปดูเอาซิหน้าศาลาเขาเอามาติดไว้ ประกาศความชั่วช้าลามกของพระหัวโล้น ไปดูซิ มันเป็นของดีแล้วหรือนั้น เดี่ยวนี้มันยังมาโอ้อ่าอยู่นี่นะ ในท่ามกลาง เอาผ้าเหลืองห่อหัวมันมาโอ้อ่าอยู่ เห็นใหม่นั้นถือไม้ถืออะไรประกาศบ้าง ๆ ว่าจะปิดประตูตีหมาตีแมว ปิดประตูตีหมาตีแมวคือตีผู้มีความดีงามทั้งหลายนั้นละ ผู้มีสมบัติผู้ดี พวกเปรตพวกมหาภัยมันอวดตัวของมัน มันไปทำอย่างนั้นเห็นไหม ไปดูเอานั่น เป็นรูปพระหัวโล้น ๆ อยู่นั้น ชื่อมันมีอยู่ในนั้นไปอ่านเอา

ถ้าเป็นธรรมตามันอยู่ได้เมื่อไรหลักธรรมชาติแล้ว เขาจับสึกได้เดี๋ยวนั้นเลยพระประเภทนี้เอาไว้ไม่ได้ ศาสนาพัง เขาต้องจับไปสึก สึกแล้วทางบ้านเมืองเขาจัดการไปเลย นี่มันยังมาโอ้อ่า ๆ อยู่เวลานี้ เพราะนายของมันก็นายมหาโจรมหาภัยต่อชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ถ้าจะจับจับไม่ได้นะ ๆ ตำรวจคนไหนเข้าไปเกี่ยวข้องจะจับมันส่งมันไปภาคใต้ไปทรมานภาคใต้ ทีนี้พวกตำรวจทั้งหลายที่อยู่ในกำมือของมหาภัย

อำนาจปาเถื่อนก็เลยต้องหมอบอยู่ ไอ้พวกนี้ก็เลยทำท่าโอ้อ่าอยู่นั้นเดี๋ยวนี ไปดูเอาซิในรูปนั้น มันดูได้ไหมคนดี ไปดูซิ นี่ละความชั่วไปที่ไหน โอ้อ่าอยู่เฉยๆ ภายในหัวใจมันใครจะร้อนยิ่งกว่าบักหัวโล้นนี้ เข้าใจบักหัวโล้น ร้อนที่สุดเลย เวลานี้ไฟนรกกำลังแสดงเปลวถึงมันอยู่แล้ว พอขาดบึบจมเลยๆ มันจะอวดเก่งกว่ากรรมไม่ได้ อวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้าไม่ได้ ใครอย่าอวดเก่งนะ

ใครอยากเก่งไปดูเอานั่น เอาตัวอย่างไป ทางนรกจะเบิกกว้างทันทีเลย เราพูดเราสลดสังเวชนะ เอาความชั่วมาอวดเป็นความดีมันดีได้ยังไง คนดีต่างหากความดีต่างหากเป็นของดี ความชั่วคนชั่วเป็นของดีได้ยังไงไม่มี ถ้ามีอย่างนั้นแล้วศาสนาไม่มีในโลกศาสนาพุทธ ศาสนาอื่นๆ ไตๆ เราไม่เอามาพูดแหละ ศาสนาคณิกมีเลสมันแสดงไปตามอำนาจของกิเลสนั้นแหละ ตั้งแต่ผ้าเหลืองๆ มันยังแสดงเป็นโจรเป็นมารเป็นมหาภัยได้เห็นอยู่หน้าศาลาเห็นไหม นี่ละมันเสกได้นะอันนั้น ถ้าลัทธิธรรมชาติแล้วเสกไม่ได้ ดีเป็นดีชั่วเป็นชั่ว

ดูแล้วมันสลดสังเวชนะ ไปดูเอา นั้นนะติดอยู่หน้าศาลา เขาเอามาให้ดูเป็นคดีตัวอย่างเครื่องพรา้สอนตนเอง และผู้ใดก็ตาม อย่าเอาเป็นตัวอย่างพวกเปรตพวกผี พระก็พระหัวโล้น ครองผ้าแล้วก็ประพฤติตัวเป็นมหาโจรเป็นมหาภัย เขี้ยบบ่าชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ แหกไปตามๆ กัน คือพวกนี้เอง ให้ไปดูเอา นี่ละพูดอย่างจริงจังๆ เราไม่เคยสะทกสะท้านกับใคร เราจะพูดได้เต็มปากทั้งที่ดีและชั่ว จะให้กลัวคนนั้นให้กลัวคนนี้เราไม่มีเราพูดจริงๆ ธรรมเหนือหมดทุกอย่าง เราจะนำมาพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่าง ผู้ที่ตั้งใจฟังเป็นธรรมเอาเป็น ฟังให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

อย่างผู้พิพากษาก็เหมือนกัน ผู้พิพากษาก็เป็นใหญ่ที่เป็นหัวใจของโลกแล้วนี่ ตัดสินตามเหตุตามผลกลไกที่ถูกต้องธรรมแล้วเอาเลย ใครจะมีอำนาจบาตรหลวงมาจากที่ไหนไม่สนใจ ฟาดหัวมันลงนรกก็ได้นี่นะ ผู้พิพากษาคัดสินเป็นธรรมต้องเป็นอย่างนั้นซิ จะไปหมอบไปกราบกับอำนาจปาๆ ถิ่นๆ ไม่กราบ สำหรับหลวงตาบัวไม่กราบ คอขาดก็ไม่กราบ จะกราบแต่ธรรมอย่างเดียวเท่านั้น นอกนั้นไม่กราบ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz